

fornævnte Valgmænds, af de Eiendomsbestdvere, der have haft fast Ophold i Amtsradsdistriktet i det sidste Aar før Valget, ere i Besiddelse af Betingelserne for Valgbarhed til Folkethinget) og i det nævnte Aar have udredet den største Afgift til Amtsrepartitionsfonden." Det er altsaa Afgift, hvormod Spørgsmaalene dreier sig, og det af den simple Grund, at det kun er for Afgifter, der kan erlægges, naar de ikke indbetales i rette Tid. Den Sag er simpel, at dette Udtryk „Bidrag" er brugt urigtigt, og jeg gjentager det — skjodesløst i en saa vigtig Lov (Villie: Læs S 31) Men er det ærede Medlem her i Lovudkastet? (Villie: Nei, i Loven af 22de Marts 1855!). Det er ikke Amtscommuner, hvormod her er Tale; men i den Lov er der netop Spørgsmaal om Amtscommuner; det tør jeg sige er klart som Solen. Jeg gaaer videre og siger, at denne Lov ikke engang kunde have nogen Berettigelse til at afgjøre, hvad der skulde forstaaes ved et Udtryk, der angaaer Skatteyderne, men en saadan maatte søges i Skatteloven, og den af 1819 bestemmer netop, at det skal være „Afgifter"; Hovedbenævnelsen er ikke „Bidrag", men dette er kun en underordnet Benævnelse. Man kan søge saalænge og saameget, man vil, saa vil man dog finde, at det er saa. — Naar det ærede Medlem har troet, at jeg bragte saa store Offre ved at søge til et Værk af en dærlig Forfatter, maa jeg bemærke, at et saadant Offer bringer jeg altid. Forinden jeg bringer Noget frem her, søger jeg altid at belære mig selv, saa godt jeg kan, om Sagen; jeg vidste Alt det, jeg nu veed, forinden jeg bragte denne Sag frem her.

Maar jeg vender mig til det store Spørgsmaal, som foreligger og væsentligt i den samme Paragraph, nemlig det om Landstingets Sammensætning, saa spørger jeg, om man under hele denne Forhandling har hørt en Eneste sige, at den er god? Er der Nogen, som vil reise sig op og sige, at dette er et virkelig godt sammensat Landsting, som fyldestgjør de Forbringer, der her i Landet maae gjøres til et saadant? Jeg veed ikke engang, om jeg nogen sinde har hørt de ærede Ministre sige det, men derimod har jeg fra mange Sider hørt sige: Vi synes ikke om det, det behager os ikke, vi

villie ønske, vi havde et andet. Sa, jeg veed ikke, hvormange forskjellige nedfattende Udtryk jeg har hørt om dette Forslag, og det arbejder man hen til, at ophøre til Lov, naagtet der slet ingen Nødvendighed er derfor. I det man har begivet sig ind paa en vrang Vej, søger man at arbejde frem paa den, istedetfor at bekjende den Feil, man har begaaet og søge at rette den. Da jeg i Formiddags anstode, at jeg vilde omtale ogsaa denne Sag fra Lighedsprincipets Synspunkt, sagde jeg, at jeg ikke vilde betragte Ligheden alene som en Gjenstand, der bruges i Valgmassineriet. Jeg anseer det politiske Lighedsprincip for langt ophøiet over enhver Betragtning, der gaaer ud herpaa; jeg anseer dette Princip, naar det engang er bundet af en Befolkning, for et saa uinaadeligt Fremstridt i moralsk og politisk Henseende, at man ikke skal prøve paa at forkleine og formindste det. Hvori ligger Lighedsprincipet? Det ligger deri, at enhver politisk Institution hviler derpaa; saafremt den er Repræsentation, eller, om det behøves, gjøres til Repræsentation, tager den sin Grund og sin Ret fra dette Standpunkt. Det Misgreb, der her er begaaet, bestaaer i, at man, om jeg saa maa sige, har famlet med, hvad man egentlig vilde gjøre. Man har idelig og idelig talt om conservative Elementer, men hvad i al Verden er conservative Elementer? Hvem er konservativ, og hvorledes bliver en Mand konservativ ved materielle Midler? Er Den, der har store materielle Midler, anderledes bunden til sit Fædreland, og erkjender han anderledes sin Pligt end Den, der Intet har? Var Hertugen af Augustenborg, vor største Herremand, et konservativt Element i dette Land? Vare Hertugen af Glücksborg, en stor Herremand, og Prindsen af Noer, conservative Støttesøer? Hvormangen en Herremand har ikke voteret for de Love, som idetmindste ere blevne betragtede som de, der have gjort størst Skade og opløst vort Monarki? De conservative Elementer i et Land kunne ikke kaldes frem, ved at man siger: Det er de og de Stillinger, hvorpaa det kommer an; Stillingsinteressen er derimod Oplosningsprincipet i Landet. Saa snart jeg fører Interesserne frem og siger til Enhver især: Prøv paa at gjøre dine Inter-